

Punkter, saa vi ikke kunne tillægge dem nogen væsentlig Betydning. Parterne i den Overenskomst, som nu er indgaaet, skulle uden Indblanding fra vor Side give Overenskomsten den Form, som de nu bedst kunne enes om. Vi vide, at dens Form og Indhold i alle Tilfælde vil blive saaledes, at vi maa stemme mod dens endelige Vedtagelse. Kun ved Afstemningen over et enkelt af Forslagene, nemlig Forslag til Lov om Befæstningsanlæg, ville vi deltage i Afstemningen over Ændringsforslagene, da her foreligger Ændringsforslag af virkelig principiel Betydning.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Jeg skal kun til det ærede Medlem sige, at hans Tal ikke ere rigtige, og jeg skal tilføje, at den Sammenligning, han drog, kan han kun drage med et Gennemsnitsbudget, thi de Tal, han har faaet opgivne fra mig, ere Gennemsnitstal og maa derfor sammenlignes med et Gennemsnitsbudget. Men Gennemsnitsbudgettet er en Udgift af 19,843,000 Kr., og Forhøjelsen bliver derfor 2,256,000 Kr. Alle de Tal, det ærede Medlem nævnedes fra Forsvarskommissionen, kan han ikke uden videre tage til Sammenligning, thi han maa erindre, at dertil skulle lægges adskillige Hundredetusinde Kroner, som ere foranledigede ved Udgifter til Lønningslovene, som blev gennemførte i Fjor. De skulle ogsaa tages med. Det ærede Medlem kommer derfor til at lade mine Tal staa; de, han anførte, holde ikke Stik.

Slengerik: Ja, Forsvarsministeren er lidt vanskelig at have med at gøre, naar der er Tale om Tal. Den højtærede Forsvarsminister mente, at jeg slet ikke har Lov til at gaa ud fra de Tal, jeg her gaar ud fra. Jo absolut! Den højtærede Forsvarsminister er selv gaaet ud fra dem, saa længe han mente, han kunde bruge dem i sin Favør, men i det Øjeblik, han mener, at jeg kan bruge dem i min Favør, vil han ikke gaa ud fra dem længere.

Nu møder den højtærede Forsvarsminister med et Gennemsnitsbudget, vi have hidtil talt om Forholdet mellem Forsvarskommissionens Flertalsbetænkningens Forslags Omkostninger og saa de Omkostninger, her foreligge. Hvordan Forsvarskommissionens Flertals Forslags Omkostninger udkomme, det vide vi, det har jeg sagt, og i Overensstemmelse med Forsvarsministerens egen Udregning forleden Dag have vi lagt til Finanslovforslaget for 1908—09 1,700,000 og 750,000 Kr., og saa have vi

faaet Summen, hvortil Forsvarskommissionens Flertals Udgifter beløbe sig, det har jeg sammenlignet med det Udgiftsbeløb, som Ministeren selv i Dag har staaet og meddelt her og vist, at derved blev de Love, som nu foreligge, 667,000 Kr. dyrere end Forsvarskommissionens Flertals Forslag. Men naar det er Forholdet, forekommer det mig, at Forsvarsministeren skulde spare sig Forsøget paa at knibe udenom ved at tale om Normalbudget og Gennemsnitsbudget og den Slags Ting. Lad os ikke regne efter Budgetter, som ikke foreligge her, men efter de Tal, vi have liggende for os, dels Finansloven for 1908—09, dels Summerne fra Forsvarskommissionsflertallets egen Betænkning, dels Lønningslove til et Beløb af 750,000 Kr. og endelig og ikke mindst det Beløb, som Forsvarsministeren selv i Dag har opgivet. Jeg trøster mig til, at mine Tal ere fuldstændig rigtige. Sammenligningen er i Orden, at Forsvarsministeren ikke synes om den, er en anden Ting, det er, fordi den bliver i hans Disfavør.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Jeg skal blot til det ærede Medlem gøre den korte Bemærkning, at Sammenligninger altid skulle foretages mellem Ting, der ere ordnede saaledes, at de ere ensartede. Ellers kommer man ingen Vegne. Vil man derfor sammenligne med Forsvarskommissionens Flertals Forslag, maa det udregnes paa samme Maade som ved disse Love. Naar det er sket, og det er gjort ret og rigtigt, vil det vise sig, at der i Forhold til Forsvarskommissionens Flertals Forslag er en Nedgang paa ca. 800,000 Kr.

Konseilspræsidenten (*Holstein-Ledreborg*): Jeg skal fatte mig meget kort. Jeg er overbevist om, at alle Medlemmer ønske at blive hurtigst muligt færdige med denne Forhandling, og jeg skal derfor indskrænke mig til det, som det er absolut nødvendigt at sige for at forhindre ligefremme Misforstaaelser. Jeg skal derfor heller ikke komme nærmere ind paa, hvad det ærede Medlem fra Langeland (*P. Munch*) udtalte om Venstres Fortidspolitik. Det ærede Medlem syntes at ville gøre gældende, at det, Venstre havde kæmpet om i alle de mange Aar fra 1870 til Systemskiftet, havde været Forsvarssagen. Men det var det virkelig ikke. Det ærede Medlem maa vide, at det, der var Kamp om den Gang, det var Forfatningen . . . (*P. Munch*: Begge Dele) . . . Nej, det var Forfatningen, og kun Forsvarssagen, for saa vidt som den blev gennemført paa en mod Forfatningen